

V současnosti se obrací zájem jak odborné, tak i širší veřejnosti k výrazné minoritě žijící na území České republiky - k Romům. Chování romského společenství vychází z odlišných tradic, zvyklostí a historie.

Malá informovanost o této etnické skupině pravděpodobně souvisí s nepochopením a odmítáním Romů. Na sociokulturní vývoj naší společnosti má vliv i úroveň vztahů mezi romským a majoritním obyvatelstvem. Bariéry v komunikaci mezi českou a romskou společností jsou spojovány se subjektivitou pohledu Čechů na Romy. Pramení však i ze vzájemné kulturní odlišnosti. Právě pochopení této kulturní odlišnosti by pomohlo mnoha lidem z řad majoritní společnosti zaujmout k romskému společenství chápavější postoj. Změna pohledu na Romy je cestou ke vzájemné toleranci. Proto dostatek poznatků o sociální a kulturní realitě romské komunity v českém prostředí nám umožní lépe porozumět Romům a respektovat je.

Badatelé z řad etnologů, sociokulturních antropologů a představitelů ostatních společenských věd sledovali a sledují romské etnikum z různých pohledů - z hlediska odborného, i z hlediska státně administrativní linie. Zabývali se především otázkou původu, historického rozšíření a společenského vývoje Romů, sledovali jejich tradiční kulturu, život, jazyk a folklor. Otázku jejich víry a magických představ však studovali pouze okrajově. Duchovní svět Romů zůstával v pozadí jejich zájmu.

Po druhé světové válce měla navíc badání etnologie napomoci řešení "cikánské otázky", proto se etnologové dosud orientovali a nadále orientují především na Romy, kteří buď žili v nepřerušené kontinuitě v lokálně ohraničených romských komunitách, a nebo po imigraci do českých zemích vytvořili nové lokální romské společnosti uvnitř občanské společnosti měst a vesnických obcí. Zaměřovali se však především pouze na problematiku Romů, kteří se řadí - z hlediska kulturního, sociálně-ekonomického, z hlediska dosaženého vzdělání a vykonávané profese ...